

1. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, med undantag av artikel 10.1 andra strecksatsen.
2. Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 180, 22.6.1996.

DOMSTOLENS DOM av den 2 december 1997

i mål C-336/94 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Hamburg): Eftalia Dafeki mot Landesversicherungsanstalt Württemberg (¹)

(Fri rörlighet för arbetstagare – Likabehandling – Social trygghet – Nationell lagstiftning som tillmäter personbevis olika bevisvärde beroende på om de har utfärdats i landet eller utomlands)

(98/C 41/06)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden på den fjärde och den sjätte avdelningen H. Ragnemalm, tillförordnad ordförande, samt domarna G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann (referent) och L. Sevón, med A. La Pergola och byrådirektören H. A. Rühl som justitiesekreterare) har den 2 december 1997 avkunnat dom i mål C-336/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Sozialgericht Hamburg, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Eftalia Dafeki och Landesversicherungsanstalt Württemberg angående tolkningen av artiklarna 48 och 51 i EG-fördraget med avseende på tyska bestämmelser som tillmäter personbevis olika bevisvärde beroende på om de har utfärdats i Tyskland eller i ett annat land. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

De nationella institutioner som är behöriga att handlägga frågor rörande social trygghet och de nationella domsto-

larna i en medlemsstat är skyldiga att i förfaranden angående prövningen av rätt till sociala förmåner för migrerande arbetstagare som är medborgare i gemenskapen godta personbevis och liknande handlingar avseende personuppgifter, som har utfärdats av behöriga myndigheter i andra medlemsstater, såvida det inte på grund av konkreta uppgifter i det enskilda fallet finns särskilda skäl att ifrågasätta huruvida uppgifterna i handlingarna är korrekta.

(¹) EGT C 392, 31.12.1994.

DOMSTOLENS DOM av den 2 december 1997

i mål C-188/95 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret): Fantask A/S m.fl. mot Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (¹)

(Direktiv 69/335/EEG-Avgifter vid registrering av bolag – Processuella frister i nationell rätt)

(98/C 41/07)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, H. Ragnemalm och M. Wathelet samt domarna G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (referent), G. Hirsch, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein) har den 2 december 1997 avkunnat dom i mål C-188/95 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Østre Landsret, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Fantask A/S m.fl. och Industriministeriet (Erhvervsministeriet), angående tolkningen av rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, 3.10.1969, s. 25), senast ändrad genom rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 (EGT L 156, 15.6.1985, s. 23). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Artikel 12.1 e i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaff-

ning, senast ändrad genom rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985, skall tolkas så, att storleken på avgifter som uppbärs vid registrering av aktiebolag och bolag med begränsat ansvar och vid registrering av kapitalökning i sådana bolag, för att ha karaktär av vederlag, måste beräknas enbart med utgångspunkt från kostnaderna för de aktuella formaliteterna. Avgiften kan dock även täcka kostnader för mindre omfattande tjänster som utförs kostnadsfritt. En medlemsstat har vid beräkningen av avgiftens storlek rätt att beakta samtliga kostnader som har samband med registreringstransaktionerna, här i inbegripet den del av den behöriga myndighetens allmänna kostnader som är att hänföra till dessa transaktioner. En medlemsstat kan vidare tillämpa schablonavgifter och fastställa dessas storlek för en obestämd period, om medlemsstaten med regelbundna intervaller kontrollerar att avgiften inte överstiger den aktuella transaktionens genomsnittliga kostnad.

2. Gemenskapsrätten är till hinder för att krav på återbetalning av avgifter, som har uppburits ut i strid med direktiv 69/335/EEG i dess ändrade lydelse, kan ogillas med motiveringen att uppbörden av dessa avgifter utgör ett ursäktligt fel av medlemsstatens myndigheter, eftersom de aktuella avgifterna har uppburits under en längre tid utan att varken dessa myndigheter eller de avgiftsskyldiga har varit medvetna om denna olaglighet.
3. På gemenskapsrättens nuvarande utvecklingsstadium är den inte till hinder för att en medlemsstat, som har underlåtit att genomföra direktiv 69/335/EEG i dess ändrade lydelse på ett korrekt sätt, åberopar en nationell preskriptionsfrist, som börjar löpa den dag den aktuella avgiften kunde tas ut, mot ett krav på återbetalning av avgifter som har uppburits i strid med gemenskapsrätten, om en sådan frist inte är mindre förmånlig för talan som väcks med stöd av gemenskapsrätten än för talan som väcks med stöd av nationell rätt och den inte gör utövandet av de rättigheter som följer av gemenskapsrätten praktiskt taget omöjligt eller alltför svårt.
4. Artikel 10 jämförd med artikel 12.1 e i direktiv 69/335/EEG i dess ändrade lydelse medför rättigheter som medborgarna kan åberopa vid de nationella domstolarna.

(¹) EGT C 229, 2.9.1995.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 4 december 1997

i mål C-97/96 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf): Verband deutscher Daihatsu-Händler eV mot Daihatsu Deutschland GmbH (¹)

(Bolagsrätt – Årsbokslut – Påföljder vid underlåtenhet att offentliggöra – Artikel 6 i första direktivet 68/151/EEG)

(98/C 41/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna M. Wathelet (referent), J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward och J.-P. Puissochet; generaladvokat: G. Cosmas; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl), har den 4 december 1997 avkunnat dom i mål C-97/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Oberlandesgericht Düsseldorf, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Verband deutscher Daihatsu-Händler eV och Daihatsu Deutschland GmbH, angående tolkningen av artikel 6 i rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EGT L 65, 14.3.1968, s. 8). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Artikel 6 i rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen skall tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som endast gör det möjligt för bolagsmän, borgenärer samt gemensam företagsnämnd eller bolagets företagsnämnd att yrka att den påföljd ådöms som föreskrivs i nationell rätt för det fall att ett bolag inte uppfyller sina skyldigheter enligt första direktivet 68/151/EEG vad avser offentliggörande av årsbokslut.
2. Eftersom ett direktiv inte i sig kan medföra skyldigheter för en enskild, vilket innebär att direktivet inte som